

Oczami niewidomego: szacunek do siebie i innych

Data publikacji: 28.05.2017 9:00

Każdy z nas chciałby być szanowany, tolerowany przez innych. Szacunek wobec drugiego człowieka objawia się przede wszystkim akceptacją go oraz jego zachowania. Ale czy w tak zagonionym świecie znajdujemy czas albo myślimy o szacunku.

□

"Szacunek, to uznanie godności osoby ludzkiej - kogoś drugiego i swojej własnej. Zasadą jest tu wzajemność, gdyż każda osoba ma prawo do uszanowania (...). Aby szanować innych, trzeba jednak najpierw nauczyć się szanować siebie samego."

Brigitte Beil

Nie szukając definicji słowa „szacunek” w Wikipedii myślę, że powyższy cytat możemy uznać właśnie za definicję.

Nikt z nas nie może oczekiwać szacunku od innych, nie szanując drugiej osoby oraz nie szanując samego siebie. To prosta prawda, ale coraz trudniejsza do zrozumienia i coraz mniej znana

Akceptując drugiego człowieka, zyskujemy szacunek innych osób. Gdy nie akceptujemy kogoś, dlatego że jest np. biedniejszy lub gorzej się uczy, to inni mogą przestać szanować nas.

W każdym człowieku można znaleźć coś, za co można go szanować. Osoby starsze możemy szanować za doświadczenie, za to, co w swoim życiu przeżyli, rodziców za nasze wychowanie, nauczycieli za przekazywaną nam wiedzę. Nie ma chyba wokół nas osoby, u której nie znajdziemy czegoś, za co możemy ją szanować.

Powinniśmy również szanować każdą odmienność, ponieważ świat byłby nudny, gdyby każdy tak samo wyglądał, myślał i zachowywał się. Równi jesteśmy wszyscy, ponieważ każdy odnosi sukcesy i ponosi jakieś porażki, bo w końcu nikt nie jest idealny.

Szanując innych nabieramy szacunku do siebie, a może i obdarowana naszym szacunkiem osoba zastanowi się i spojrzy na siebie z innej perspektywy i zmieni nastawienie do siebie.

Pamiętajmy, że każda osoba zasługuje na szacunek drugiego. Tak więc szanujmy się wzajemnie, ale i szanujmy samych siebie.

Andrzej Koenig